

Сценарій випускного 4 клас

Ведучий

Увага! Увага! Спішіть, поспішайте.
Класу святкового не проминайте.
Зібрались дружно ми на свято
Сьогодні тут в останній раз,
Щоб наших учнів привітати
І провести у п'ятий клас

Вчитель:

Сьогодні свято — це для вас,
Лунає музика — для вас,
В садках бузок зацвів — для вас,
І сонця промінь — теж для вас.
Мої малята, дружний клас,
Ми всі чекаємо на вас!

(Під звуки музики «Вчать у школі» заходять випускники)

Ведучий

Тріпочуть листочки тополі.
Берізка ніжно шелестить.
Сьогодні свято в початковій школі -
Дзвінок останній продзвенить.

Ведуча

Випускників покличе він
На урок останній раз
І, ніби чайка закурличе
Та поведе в наступний клас.

Ведучий

Життя — це таємнича книга.
І скільки в ній незвіданих доріг...
Ти озирнешся і помітиш,
Як швидко пролетів за роком рік.
Ми мусим пригадати дні прожиті.
І все спочатку перейти.
Сторінку за сторінкою гортати,
Щоб пригадати давні і близькі часи.

Пісня «Маленька країна»

Вже чотири роки за плечима
Швидко минає час,
Як ми з цікавими очима
В перший прийшли наш клас.
В лагіднім сяйві сонця —
Наші відбиття.
Ми пам'ятати рідну школу
Будемо все життя.

Приспів:

В світі вона одна (2 р.)
Школа, наша рідна школа.
З друзями нас єдна,
В світі вона одна (2 р.)
В ній джерело невпинно б'ється.
Знань там вода питна.
Школа, як мати, нас терпляче
Вчила, щоб вміли ми
Перемагати свої невдачі,
Щирими були людьми.

Шкіл тисячі в Україні,
Тільки і я, і ти -
Знаєм, за нашу рідну школу,
Кращої не знайти.

Приспів:

Вчитель: Дорогі мої діти, любі випускники, шановні батьки і гості. Я вітаю вас з сьогоднішнім веселим і сумним святом. Святом сподівань, надій і... спогадів. 4 роки ми разом піднімалися першими найважчими східцями Країни Знань. Вчилися рахувати, читати, писати, дружити і просто училися жити за правилами нашої другої домівки – школи.

Я пам'ятаю, як уперше в житті ви несміло зайшли у цей клас. Як училися тихенько сідати, вставати, правильно тримати руку, якими несмілими, тихими були ваші відповіді. Але з кожним уроком ви ставали мудрішими, розумнішими, чемнішими. І ось сьогодні ви стоїте перед нами такі змужнілі, дорослі, зміцнілі морально і фізично. Тому почуттями гордості, любові і радості наповнене моє серце; які в мене учні! Але й почуття смутку торкається мого серця, бо сьогодні ми зібрались на своє останнє родинне свято. Сумно, бо сьогодні ви вилітаєте з під мого теплого крила, і мені ще довго бракуватиме ваших теплих і сором'язливих посмішок. Я вас вітаю, дорогі діти, з святом. Ви закінчили початкову школу, успішно здали ДПА, всі переведені до наступної вершини. У кожному з вас частина моєї душі, я вклала у вас розум, знання, силу, творчість, повагу, любов, серце. Не забувайте про це! Не підведіть мене!

Тож давайте згадаємо, якими ми були ці 4 роки!

Сценка «1 вересня»

(Сидить задоволений батько з газетою, заходить мати з сином. Син надутий, кидає портфель. Батько на це зауважує):

— Синку, що сталося? Ти такий засмучений!
Хто ж посмів тобі зіпсувати свято Першого вересня?
— Свято?! Нічого собі свято! Чого ж ви не попередили мене, що це не на день, а на 12 років?
(Батько заспокоює сина).

Сценка «Чому»

Син

Ну і мама! Ну і тато!
Наче справжні дошкільнята!
Нічогісінько не знають,
Смішно і казати комусь,
Бо щодня мене питають
Лиш одне: «Чому й чому?»

Батько.

Ти чому образив Віту?

Мама.

А чому отримав двійку?

Батько,

І чому прийшов так пізно?

Мама.

Та чому в шкарпетках різних?

Батько.

Ти ЧОМУ такий непослух?

Мама,

А чому не стелиш постіль?

Батько.

Ти чому це вірш не учиш?

Мама.

А чому портфель без ручки?

Батько.

І чому такий синець?

Син

— Ох, настане мій кінець?

Не поясниш їм ніколи —

Хоч би і дуже захотів,

Треба їх віддати до школи —

Хай питають вчителів.

1. Віднімали, додавали.

Квіти в класі поливали.

Ручки вдома забували...

Одним словом — працювали.

2. Іноді, бувало, букви забували,

Іноді, бувало, сил не вистачало.

Щоб число до суми додати.

Щоб у речення слова з'єднати.

3. Колись і крапки губили.

Колись і зайві коми ліпили.

З частинами мови дружили.

Табличку множення учили,

4. Плутали прикметник з прийменником.

Вчили іменник з займенником.

Природні зони ми любили,

А вірші вчити не хотіли.

5. На уроках розмовляли,

На перервах бігали,

На дощці все щось малювали,

Вчительку не слухали.

6. Та такого не було,

Щоб робив це хтось на зло.

Ось і другий клас минув, а за ним і третій....

Іноді згадається — наче вчора це було,

Так запам'яталося..

7. Швидко, мов птахи, роки пролетіли,

Спогади гарні про себе лишили.

Ми не забудемо перший дзвінок,

Четвертого класу останній урок.

8. Ми тепер ідемо в 5-й клас,

Далі будемо продовжувати вчитись.

Але, хоч зустрінемося не раз,

Цьому більше вже не повторитись.

Пісня « Дитинство»

Ах, детство, детство, ты куда летишь?

Ах, детство, детство, ты куда спешишь?

Не наигрался я еще с тобой

Вернись, пожалуйста, побудь со мной.

Привев:

А я хочу, а я хочу опять

По лужам бегать, босиком гонять,

Дразнить Наташку, дергать за косу,

На самокате ездить по двору.

2. Промчались годы и ушли от нас,

И позади уже 4-й класс

Не верим мы, что это правда так,

Но что поделать и вернуть их как?

Привев.

Ах детство, детство, ты вернись ко мне

Не наяву, хотя бы лишь во сне.

Нам не забыть прекрасных этих дней,

Когда мы в школу мчались поскорей!

Чомусь сьогодні шкільний наш дзвінок

З жалем дзвонить, ніби плаче струмок

Певно, сумує наш рідний дзвінок,

Що вже не покличе в 4-В на урок.

Другий поверх, рідний клас,

Яким ти близьким став для нас.

Тут ми вчилися, творили.

Були сльози, радість, сум і жаль.

Навіть Бога інколи молили,

Щоб не викликала вчителька в цей час.

Кожен з нас був тут щасливий:

Ріс, учився, мислив і творив.

Пізнав цей дивний світ науки

Й не помітив, як минули роки.

Прощайте початкові класи!

Учителі, мов мами наші.

Усі ці роки, любі й милі,

Де ми були такі щасливі.

Тут відповідно до програми

Світ грамоти ми пізнавали разом з вами.

Уроки то були чи не найгірші,

Коли потрібно було вчити вірші.

Любили більше ті уроки,

Де вчити задавали трохи.

Як дружно ми кричали всі — ура!

Коли канікулів надходила пора.

Ми навчилися чесно жити,

Єднатися в нелегкий час.

Класом почали дружити,

З'явилися справи спільні в нас.

У дні народження ми разом
Ділили ласощі на всіх.
Пекли нам торти наші мами,
Пісні звучали, жарти, сміх.

Проблем збиралося без міри:
Чужий щоденник перевірить,
Дівчат за коси потягнути
І без причин когось штовхнути.

Давайте пригадаємо разом,
Як вперше на лінійці ми стояли,
Розгублені, малі, кумедні,
З- за квітів ледве виглядали.

До успіхів було далеко -
Нам заважали балачки,
І виявилось - ой, нелегко
Писати палички й гачки.

Як вчителі нас щось питали
І оком не моргнувши відповідали.
А ще, може це не своєчасно,
Перекусити посеред уроку було класно.

Та віру в усіх вчителька вселяла
І заспокоювала мам.
Було і нас розвеселяла
І витирала слізки нам.

Сьогодні пригадати саме час
Усе, що найцікавіше було в нас.
Як їли кашу і на палець ниточку мотали
Щоб збулося все, що загадали.

Відео фрагмент 1-го уроку.

Отож,почали ми навчатися,
А нам ще так хотілось гратися.

А як читати ми навчитися старалися
В школі і вдома до читання бралися.
Старались так, що інколи бува
У наших мам боліла голова.

Батьки у школу нам сухий пайок давали
Щоб ми перекусити дещо мали.
На всіх перервах бігали,кричали,
Що той пайок з'їсти ми часу не мали.

Всі наші хлопчики чудові.
Є білобрисі й чорноброві.
Розумні й ледачі разом з тим,
То ж мусимо давати списувати їм.
Щоб вище марку класу нам тримати
І більш високий рейтинг мати.

Дівчатка ж наші і співають, декламують
Виступають скрізь та ще й танцюють .
Переживають за усіх,тому й сварливі,
Та чуйні, добрі, щедрі й справедливі.

Флеш-моб

Ведучий:

Тато і мама — це найперші вихователі, бо ж вони з нами з самого раннього дитинства і до самої старості. Вони завжди поруч з нами крокували з класу в клас, допомагали нам і порадою, і словом. Виховували вас чемними, добрими, справедливими людьми.

Ведуча:

Дитинство непомітно проминає,
І малюки так швидко виростають.
Я ж хочу привітати тат і мам,
Що наші учні вже пройшли початок.
Старання батьківське з коханням матерів
вкладали ви в дітей,
Щоб в їхньому житті були любов і статок.

Вчитель:

Сьогодні, дорогі батьки,
Спасибі хочу я сказати
Із ширим вчительським теплом
За ночі ті, що недоспали, коли задачі ви рішали,
За вірність прикладів і вправ,
І за малюнки з малювання —
Тут кожен батько участь брав.
За перший крок...
А попереду ще 7 років.
Отож навчайтеся, батьки,
І кожний день виконуйте уроки!

Агов! Весела дівтора.
Вже до батьків звернутися пора.
Ми подорослішали , підросли і , взагалі,
Наше вбрання і черевики стали замалі.
Ну,що ж,готуйте вже батьки ,обнову,
Бо ми скінчили школу початкову.

4 роки ви нас водили вранці,
Несли портфелі наші й ранці.
Із вами ми уроки вчили,
І малювали і лічили

Писали з вами твори вдома,
І як встигали ви – невідомо-
При цьому готувати їсти,
Білизну прать,місити тісто.

Нести домашні турботи,
Ходити на свою роботу
І залишатися на диво
Красивими і молодими.

Щоб і надалі ви були авторитетами для нас,
Вам також доведеться вчитися весь час.
Навідуватися до школи регулярно
Щоб знати, чи навчаємось ми гарно.

Ми любимо вас, кохані мами й тата!
Ми вам бажаємо здоров'ячка багато,
Ми хочемо, щоб ви завжди раділи
І щоб в житті ніколи не хворіли.

За все спасибі, рідні наші,
Говоримо щирими словами.
І мамам, татам, і бабусям,
І дідусям – усім вклонюся.

Здоров'я вам міцного,
Щастя земного,
Добра щоденного,
Настрою веселого,
Гумору здорового,
Життя вам довгого,
Шановні батьки!

Пісня «Ая бажаю вам добра»

Букварі і читанки,
Парти в три ряди.
Наша перша вчителька
В серці назавжди.

Пробачте за все нас, вчителько-матусю.
Що іноді ми неслухняними були.
Та ми любили Вас найдужче,
Любили так, як тільки вміли ми.

Ви навчали багатьох
І синочків, і дочок.
Та таких, як ми, розумних,
Не було в вас діточок.

Пробачте нас за двійки і за трійки,
Які отримували ми не раз.
Та обіцяємо: будемо вчитися на 12,
Щоб не підвести і не осоромить вас.

Пробачте за недоспані ночі,
Які над зошитами вдома провели,
За те, що нервів стільки з'їли з нами,
Щоб ми писати і рахувати змогли.

Сьогодні ми прощаємося з вами,
І більше ви не будете нас вчить.

Ми сьогодні вже йдемо від вас.
По стежині шкільній в 5 клас.
Не сумуйте за нами, рідненька,
Ми завжди пам'ятатимемо вас.

Вчитель.

Звуки дзвіночка нагадали про те, що наша стежина
привела нас до того місця, де неодмінно потрібно
розлучатися... Моя стежина закінчилася і я мушу
повертатися назад, а ви підете далі, в нове, світле,
незвідане життя. Ідіть гордо, прямо, не звертайте
вбік, не схиляйтеся перед труднощами.
І як оберіг візьміть із собою в життя моє
благословення, мої напутні слова. *(Зачитує і роздає*

Моїм дітям

Діти мої, малі лебедята,
Крила вже в вас підросли.
Сили набрались, навчились літати,
Та ще несправжні лебеді ви.
Все ще попереду: треба учитись,
Знань набиратись, рости;
Мужніми бути, мудрість здобути,
Друзів своїх берегти.
Швидко роки пролетять, ніби птахи,
Прийде ваш час вирушати в світі;
Та не забудьте дороги до хати,
Де народились, навчались, росли.
Нині ж від мене, з нашого класу,
Ви летите назавжди.

Що побажати вам, любі малята,
Милі, кохані мої?..
Щастя, здоров'я, як кожна мати
Рідній дитині бажа.
Хай зле нещастя і підлеє горе
Вас за сім миль омина.
Заздрість і скупість нехай не торкнуться
Ваших відкритих сердець.
Оченьки гарні завжди хай сміються,
Смуток зійде нанівець.
Підла брехня і зрада підступна
Хай вас в полон не візьмуть.
Впевнено завжди за правду боріться,
Хай білих крил вам не втнуть.
Радість і щастя, удачу і успіх
Всі ви в дорогу візьміть.
Діти мої, малі лебедята,
Сміливо, гордо летіть!

Ведуча: Вважали ми, що наша завуч строга,
Але сьогодні в довгу путь-дорогу,
Хвилюючись в цей теплий час,
Як мати, виряджає нас.

Ведуча. Слово надається завучу школи

Вручення «Дипломів випускника початкової
школи»

Представлення класного керівника.

Шановна вчителько нова!
За нас ви будьте певні,
Хоч ми рухливі і шумні,
Зате розумні й чемні.

Ми будемо учитись на 12
Із поведінкою буде все гаразд.
Та ви прийміть нас із любов'ю тільки
І заведіть нас в старший п'ятий клас.

Як сьогодні сумно всім,
Прощаємось ми з рідним класом,
Бо це домівка наша, рідний дім,
Та ще прийдемо сюди ми з часом.

Школо наша початкова,
Прощавай і будь здорова!
Нових діточок стрічай
Та й про нас не забувай!

4-клас! 4-клас!
Рік назад ти прийняв нас.
Ми прощаємось з тобою
У цей день і у цей час,
Переходим в 5 клас.

У нас усіх прощальний настрій,
Ми схвильовані украй.
Скажемо разом: «Старша школо, здрастуй!
Початкова школо, прощай!»

Пісня «Останній дзвінок»

Вчитель: Ось і закінчується наша з вами зустріч.
Нехай буде безхмарним ваше життя, навчання
легким, доля щасливою на своїй квітучій землі,
поміж рідних людей!